

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ του ΒΑΣΙΛΗ ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Β' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

στο 36ο ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΑΘΗΝΑ – 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην τελευταία αναθεώρηση του καταστατικού που είχαμε, υπήρξε η διάταξη να γίνει το ενδιάμεσο Συνέδριο. Θέλω να σας πω, ότι με πολύ προβληματισμό αντιμετωπίζω ένα ενδιάμεσο Συνέδριο πλέον και δεν ξέρω αν θα πρέπει η Εκτελεστική και το Γενικό Συμβούλιο να μπουν σε μια διαδικασία να δούμε αν πρέπει να πηγαίνουμε σε θεματικά Συνέδρια ή σε ένα Συνέδριο στο οποίο δεν έχει συγκεκριμένο αντικείμενο, διότι εδώ πέρα μπορεί να γίνονται καλές κοινωνικές σχέσεις και να κάνουμε γενικές τοποθετήσεις, αλλά δεν βγαίνει τίποτα επί τω ειδικότερω που αυτό είναι το ζητούμενο σε ένα Συνέδριο.

Πέραν αυτού έχουν μπει πολλά ζητήματα, έχουν ανοίξει ένα σωρό ζητήματα, εφ' όσον δεν υπάρχει συγκεκριμένη ατζέντα με πρωταρχικό τα βαρέα και τα ανθυγιεινά. Ακούστε, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς δεν είπαμε ότι λύσαμε τα βαρέα και τα ανθυγιεινά, εδώ πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε. Είπαμε ότι ανοίξαμε το δρόμο για όλο το δημόσιο και ο δρόμος άνοιξε, σε όποιον αρέσει, σε όποιον δεν αρέσει να μην το αποδεχτεί, αλλά δεν έχει καμία βάση αυτά τα οποία λέγει, διότι μετά τη δική μας την απεργιακή κινητοποίηση και το άνοιγμα των βαρέων και των ανθυγιεινών άνοιξε και η Επιτροπή των Βαρέων και των Ανθυγιεινών στο Δημόσιο.

Και αν δεν είχε γίνει αυτή η διαδικασία σ' εμάς, δεν ξέρω πότε θα άνοιγε ή αν θα άνοιγε το θέμα των βαρέων και των ανθυγιεινών στο δημόσιο. Και τι έγινε με τα βαρέα και τα ανθυγιεινά; Μπαίνει η διάταξη, θα ψηφιστεί η διάταξη και αυτή η διάταξη αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση και δεν αφορά όλο το δημόσιο. Όταν εμείς κάναμε απεργίες ή όταν ανοίγαμε τα βαριά δεν ακολουθούσαν οι άλλες Ομοσπονδίες, εκτός αν θεωρεί κανένας ότι εμείς μπορούσαμε να είχαμε ανοίξει για όλο το δημόσιο και να λύναμε τα βαρέα και τα ανθυγιεινά.

Ε, δεν το θεωρούσαμε λοιπόν και γι' αυτό δεν είχαμε σηκώσει αυτό το ζήτημα. Και γιατί πέτυχε αυτή η διαδικασία; Πέτυχε η διαδικασία διότι όλος ο κλάδος ήταν ενωμένος και οι δύο οι Ομοσπονδίες και ήταν ενωμένο σε ένα συγκεκριμένο ζήτημα. Εμείς βάλαμε τρία συγκεκριμένα ζητήματα, τρία βάλαμε, δεν βάλαμε 13, διότι άλλες φορές

βάζετε 13 ζητήματα, δεν λύνεται κανένα από τα ζητήματα ή θέλετε να μην επιλυθεί κανένα ζήτημα, διότι μας είπε και η ΔΑΣ σε μία αποστροφή του λόγου της, ότι εμάς το ζήτημα είναι να δημιουργήσουμε πρόβλημα στην Κυβέρνηση.

Εγώ, λοιπόν, πρόβλημά μου δεν είναι να δημιουργώ πρόβλημα στην Κυβέρνηση, γιατί στηρίζω και την Κυβέρνηση, για να είμαστε και ξεκάθαροι, εντάξει; Και για να ξέρουμε το τι λέμε εδώ πέρα.

Το τρίτο μάλλον ζήτημα ήταν, βεβαίως υπήρχαν όλες οι παρατάξεις οι οποίες δεν κάνανε πίσω και υπήρξαν πιέσεις. Και εμείς δεν κάναμε πίσω και τα είπε ο Μπαλασόπουλος, καλά τα είπε, υπήρξαν πιέσεις επί πιέσεων, υπήρξαν διαδικασίες, υπήρξαν διαβουλεύσεις, δεν κάναμε πίσω. Και ό,τι μας αναλογεί δεν το αποποιούμεθα, διότι υπάρχουν πάμπολλοι συνάδελφοι όλων των παρατάξεων που μηδενίζουν τα πάντα, εγώ δεν μηδενίζω τίποτα.

Παίρνω ό,τι μου αναλογεί και δίνω στους άλλους ό,τι τους αναλογεί, δεν μηδενίζω την παρέμβαση που γίνεται από τις παρατάξεις, δεν μηδενίζω την Ομοσπονδία, δεν μηδενίζω τα επιτεύγματα, κρίνω όσα καλώς ή κακώς δεν έγιναν. Κι αυτή είναι μια τακτική που θα έπρεπε να την ακολουθούν και οι συνάδελφοι με την ίδια αντίληψη, που δεν την ακολουθούν.

Δημοτικές Επιχειρήσεις. Διαφωνώ συνάδελφοι μαζί σας και διαφωνούμε διαχρονικά. Λέγαμε, ότι οι Δημοτικές Επιχειρήσεις είναι λάθος τακτική που ακολουθούμε και λέω και κάτι άλλο και το στηρίζουμε ως παράταξη, εμείς κάναμε αγώνα να δοθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το δικαίωμα να αποφασίζει. Δεν μπορεί να έρχεστε τώρα και να λέτε, ότι θέλουμε η κεντρική κυβέρνηση να αποφασίσει.

Δεν θέλω να αποφασίσει η κεντρική Κυβέρνηση, δεν θέλουμε να αποφασίσει η κεντρική Κυβέρνηση, θέλουμε να αποφασίζουν τα Δημοτικά Συμβούλια. Αναιρείτε τον εαυτό σας, δεν ξέρετε τι υποστηρίζετε κάθε φορά. Θέλουμε να αποφασίζουν τα Δημοτικά Συμβούλια τι γίνεται με τις Δημοτικές Επιχειρήσεις και όταν το ζήτημα φτάσει στα άκρα, τότε να έρθει η κεντρική κυβέρνηση και να διευθετήσει ζητήματα, επιμέρους ζητήματα τα οποία ανακύπτουν, διότι είμαστε σταθεροί σ' αυτά τα οποία λέμε, ξέρουμε τι λέμε και ξέρουμε τι υποστηρίζουμε.

Δεν λέμε άλλα τη μία μέρα και άλλα την άλλη. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, τα Δημοτικά Συμβούλια να αποφασίσουν, θέλουμε να έχουν δικαιοδοσία.

Κώδικες. Σημαντικός ο παράγων της κατάθεσης των νέων Κωδίκων, μόνο που υπάρχουν επιμέρους διαφορές. Θεωρώ ότι ο Κώδικας των Δήμων και Κοινοτήτων είναι ένας πολύ καλός Κώδικας όσον αφορά την ΚΕΔΚΕ.

Γιατί είναι; Διότι έχει κατεύθυνση, αφορά την ΚΕΔΚΕ και του έδωσε μία κατεύθυνση. Ο Κώδικας ο δικός μας στον οποίον περάσαμε, όπως τα είπε και ο Μπαλασόπουλος 28 από τις 33-34 παρατηρήσεις που κάναμε, περάσαμε σημαντικά ζητήματα μέσα, πολλά σημαντικά ζητήματα τα οποία δεν γίναμε κοινωνοί αυτών των ζητημάτων. Και εγώ προχθές κοίταζα και λέει, ότι τα Σωματεία μπορούν να έχουν άποψη για τις προσλήψεις, που σημαίνει η έννοια του κοινωνικού εταίρου μπαίνει και στο δημόσιο, δεν έχει όμως κατεύθυνση ο Κώδικας.

Δυστυχώς ενώ λύνει χρόνια προβλήματα, δεν έχει κατεύθυνση, εν αντιθέσει με τον Κώδικα των Δήμων και Κοινοτήτων που έχει κατεύθυνση, μπορεί να συμφωνούμε ή να διαφωνούμε με την κατεύθυνση, έχει όμως κατεύθυνση. Ο δικός μας ο Κώδικας πήγε το Υπουργείο να ισορροπήσει μεταξύ Ομοσπονδίας – ΚΕΔΚΕ και Υπουργείου και έκανε μία σούπα να είναι όλοι μαζεμένοι μέσα. Έλυσε προβλήματα, αλλά δεν έχει επαναλαμβάνω κατεύθυνση.

Βοήθεια στο Σπίτι. Δεν μου λέτε, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν λέγαμε, ότι η Βοήθεια στο Σπίτι είναι ένα σημαντικό πρόγραμμα για να μπει, εσείς δεν διαφωνούσατε και λέγατε, ότι η κακή Ευρωπαϊκή Ένωση μας φέρνει προγράμματα, δεν τα θέλουμε. Αυτά δεν λέγατε, τι κόπτεστε τώρα γι' αυτά που δεν θέλατε, αυτά δεν λέγατε, δεν τα απορρίπτατε. Και τα υποστήριζε ο κακός ο Πολυμερόπουλος και η κακή η ΔΑΚΕ και λέγαμε ότι είναι σημαντικότερο το ζήτημα της Βοήθειας στο Σπίτι και πρέπει να μπει. Εσείς λέγατε η κακή η Ευρωπαϊκή Ένωση μας φέρνει και άλλα προγράμματα. Τώρα, να συνεχιστεί το πρόγραμμα.

Αποφασίστε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι θέλετε κάθε φορά, διότι εγώ δεν θα λύνω τα υπαρξιακά και συνδικαλιστικά σας προβλήματα. Και βεβαίως αφού -τα είπε και ο Υπουργός- έγινε για τρία χρόνια το πρόγραμμα συν δύο χρόνια από τους Δήμους, μετά ήταν έωλο. Και σήμερα το πρόγραμμα είναι ένα άκρως επιτυχημένο πρόγραμμα, μπαίνει στον προϋπολογισμό και μην κόπτεστε, λοιπόν, εδώ πέρα με κροκοδείλια δάκρια για το Βοήθεια στο Σπίτι.

Το Βοήθεια στο Σπίτι είναι το σημαντικότερο πρόγραμμα που υπάρχει αυτή τη στιγμή, το στηρίξαμε, το στηρίζουμε και θεωρούμε ότι πρέπει να ενσωματωθεί στην οργανωτική δομή των Δήμων. Αυτή είναι η ξεκάθαρη άποψη, όπως ξεκάθαρες απόψεις έχουμε και στα άλλα ζητήματα.

Μισθολόγιο. Είναι ένα ζήτημα στο οποίο η Κυβέρνηση έχει μπει σε μία διαδικασία κοροϊδίας, να πω χοντρά έτσι, κοροϊδίας, έπρεπε να έχει υλοποιηθεί, δεν έχει υλοποιηθεί. Παραμένουμε αταλάντευτοι στο να γίνει ένα μισθολόγιο, ένα καινούργιο μισθολόγιο, αλλά όχι αυτό το οποίο θα γίνει, γιατί κάποια στιγμή θα γίνει με ενσωμάτωση ενός ή δύο επιδομάτων μέσα και να λέμε ότι είναι μισθολόγιο.

Θέλουμε ένα μισθολόγιο το οποίο κάποτε πρέπει να γίνει, που να λύνει προβλήματα, να πηγαίνει σε μία σύγκλιση τέλος πάντων των μισθολογικών κλιμακίων όλου του δημοσίου και ένα μισθολόγιο στο οποίο, εγώ θα σας το πω ξεκάθαρα, να είναι στη βάση της σύγκλισης των 15 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ξεκάθαρες κουβέντες, σταράτες κουβέντες.

Ημερομίσθιοι. Τα τερτίπια επειδή 100 χρονών η αλεπού, 101 το αλεπουδάκι δεν θα γίνει ποτέ και επειδή αυτά που έκανα δεν μπορεί να μου τα κάνουν οι άλλοι, ζητάμε επέκταση του Προεδρικού Διατάγματος μέχρι σήμερα. Προεδρικό Διάταγμα να ανοίξει γι' αυτούς που είχαν το 2004 2 χρόνια και δεν συμπεριληφθήκανε, το κατανοώ. Δεν κατανοώ όμως αυτοί οι οποίοι θα μείνουν μετά το Προεδρικό Διάταγμα μέχρι το 2006, τι είναι αυτοί, τι θα γίνουν αυτοί;

Θέλουμε, λοιπόν, άνοιγμα Προεδρικού Διατάγματος; Και εμείς διατυπώσαμε πρώτοι αυτή τη θέση. Ο υποφαινόμενος τη διατύπωσε, να ανοίξει το Προεδρικό Διάταγμα και να συμπεριλάβει και αυτούς που είχαν μείνει έξω με το τρίμηνο το 2004, αλλά να συμπεριλάβει και όσους σήμερα πληρούν τις διατάξεις του 2004.

Έτσι, λοιπόν, άνοιγμα για να συμπεριλάβει όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα γίνεται στη βάση της ισοτιμίας. Και βεβαίως το ζήτημα των συμβασιούχων αν πιστεύει κανένας εδώ πέρα, ανεξάρτητα από το τι λέμε εμείς, η ΚΕΔΚΕ ότι θα επιλυθεί, κοιμάται ύπνο βαθύ και δεν πρόκειται να ξυπνήσει. Διότι οι ημερομίσθιοι πριμοδοτούνται από τους πάντες. Και οι Δήμαρχοι μηδενός εξαιρουμένου, έχουν ζητήσει χιλιάδες προσλήψεων με συμβάσεις έργων.

Μην κόπτεται λοιπόν, η ΚΕΔΚΕ εδώ πέρα δακρυρροούσα, μη μας λέει ο Υπουργός ότι θέλει να σταματήσουν οι ημερομίσθιοι και μην λέμε εμείς, ότι θα παρέμβουμε και θα σταματήσουν οι ημερομίσθιοι. Κολοκύθια τύμπανα, δαδιά καμένα. Οι ημερομίσθιοι θα συνεχίζουν και αν θέλουμε να κάνουμε, πρέπει να βάλουμε κανόνες.

Και εγώ έχω πει, αυτό το οποίο μπορεί να γίνει είναι να τεθεί όρος. Όταν μία υπηρεσία περνάει ένα ποσοστό άνω του 5%, του 8%, του 10% ή του 12%, εν ανάγκης πρέπει να προχωρεί άμεσα σε διαγωνισμό και να μην μπορεί να περάσει ένα ποσοστό ημερομισθίων επί του συνόλου των εργαζομένων. Αυτό είναι κανόνας. Το να λέτε καταργείστε τα προγράμματα, να καταργήσουμε τους πάντες και να κλαίμε όλοι μαζί εδώ πέρα και αύριο να είναι περισσότεροι οι ημερομίσθιοι, αυτό είναι υποκρισία αισχίστου είδους.

Σας λέω, λοιπόν, ένα ποσοστό στο οποίο από εκεί και πέρα δεν μπορεί κανένας να προχωρήσει και πρέπει να πάμε σε άμεσες μονιμοποιήσεις και διαγωνισμούς. Αν πιστεύετε, ότι διαφορετικά λύνουμε το ζήτημα, εκτός από κορώνες και λαϊκισμούς, να μου το πείτε να το μάθω κι εγώ.

Υπάρχει το ζήτημα του ασφαλιστικού. Εμείς αγαπητοί συνάδελφοι, πέραν το ότι μένουμε στα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού, τα οποία είναι ξεκάθαρα: όρια ηλικίας δεν αυξάνονται, δεν μειώνονται οι συντάξεις, δεν αυξάνονται οι εισφορές, εμείς παραμένουμε σ' αυτά και έχουμε πει το αυτονόητο, αυτό που είπαμε και στον κοινωνικό διάλογο, αυτό που είπαμε και με τον Ρέππα, αυτό που είπαμε και με τον Σιούφα, πηγαίνουμε και συζητάμε.

Και αν δεν μπορούμε να φτάσουμε οπουδήποτε, τότε μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε οποιαδήποτε άλλη μέθοδο, πηγαίνουμε και συζητάμε. Κάνουμε κατάθεση των απόψεων, διότι αν δεν συζητήσουμε πού θα βρούμε τις απόψεις.

Και καλά βεβαίως υπάρχει ο Συνασπισμός και τις λέει στις τηλεοράσεις, υπάρχουν οι εκπρόσωποι των Συσπειρώσεων και τις λένε στις τηλεοράσεις. Σπανίως βγάζουν και κανέναν συνδικαλιστή του ΠΑΣΟΚ, σπάνια βέβαια, θέλουν κανέναν κουτσουρεμένο και μπορεί να πει καμιά άποψη. Εμείς που θα τις πούμε; Δεν έχουμε πρόσβαση.

Άρα, λοιπόν, τι λέμε; Λέμε ναι στο διάλογο μέχρι τη στιγμή που φτάνουμε στο αδιέξοδο. Και αυτό λέγαμε, αυτό στηρίζουμε και αυτό θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε. Εάν ο διάλογος είναι ατέρμονος, εάν είναι ο διάλογος σε αδιέξοδο, τότε πάμε σε οποιαδή-

ποτε μορφή άλλης διαπάλης την οποία μπορούμε να την συζητήσουμε, να την προωθήσουμε και να την προάγουμε. Αυτές είναι οι απόψεις μας, οι οποίες δεν έχουν αλλάξει, διότι εμείς δεν έχουμε και πρόσβαση στα Μέσα Ενημερώσεως.

Και βεβαίως βλέπω και ένα πανό και άκουσα και το φίλο μου το Θέμη να υπερθεματίζει, το Κιλκίς να γίνει παραμεθόριος. Ρε Θέμη, τόσα χρόνια το Κιλκίς που ήταν, στην Πελοπόννησο ήταν; Για πες μας δηλαδή, που ήταν, δεν ήταν παραμεθόριος, εκεί που είναι τώρα δεν είναι, άλλαξαν ποτέ τα όρια της Ελλάδος, γιατί δεν μου τα είπες αυτά προχθές; Γιατί δεν τα είπες πρόπερσι, παρά πρόπερσι; Γιατί δεν τα είπατε αυτά;

Και όταν μπήκαν η μαφία και οι άλλοι στην παραμεθόρια περιοχή, γιατί δεν μας λέγατε από πριν για να μπουν. Όταν λοιπόν μπήκατε, ανακαλύψατε το Κιλκίς είναι παραμεθόριος και λέμε να μπούμε σήμερα. Ας τα έλεγες πριν έρθει το Κιλκίς με το πανό εδώ πέρα να λέει ότι είναι παραμεθόριος. Διότι δεν μπορεί κάθε φορά να έρχεστε και να λέτε, οτιδήποτε βολεύει τη στιγμή.

Λέω διαχρονικά τα ίδια πράγματα. Δεν μπορείτε, λοιπόν, κάθε φορά να παίρνετε και ένα αίτημα και να λέτε, δικό μας είναι, σας το δίνουμε. Δεν μας το δίνετε, διότι δεν το παίρνουμε.

Ειπώθηκαν εδώ πέρα και δεν πρόκειται να μπω στη διαδικασία. Αύξηση από 5 πήγαν συνολικά σε 9 τα βοηθήματα, από 105 σε 110, από 8 σε 9 τοις χιλίοις. Τα ρούχα και όλες οι περιοδικές –για να μην μπω σε λεπτομέρειες - παροχές που δίνονταν μπήκαν σε επιδόματα, δεν μπορούν να μπουν στο μισθό, διότι ποτέ δεν έχει γίνει στην Ελλάδα αυτό το πράγμα, να παίρνεις μία περιοδική παροχή και να την βάζεις στο μισθό.

Όλα αυτά μπήκαν και μπήκαν και με τη δική σας την βοήθεια και με των παρατάξεων την βοήθεια και με τη δική μας και κάνετε λάθος να απαξιώνετε οτιδήποτε, κάνετε λάθος, απαξιώνετε τον εαυτό σας, απαξιώνετε την ίδια τη δράση σας, μπήκαν και έχουν γίνει βήματα σημαντικά και είναι λάθος να τα απαξιώνετε. Και αυτά είναι σημαντικά ζητήματα, τα οποία έπρεπε να έχουν υλοποιηθεί αυτό το διάστημα.

Γιατί άκουσα και κάτι προηγουμένως, πήρατε 20,00 _ αύξηση στην τελευταία απεργία. Είναι λίγα τα 20,00 _ αύξηση, είναι λίγα τα 25,00 _, αλλά θα σας πω κάτι. Εάν κάναμε μια απεργία 4 ημερών και παίρναμε 5,00 _ παραπάνω που τόσο θα παίρναμε, θέλαμε 20 μήνες να βγάλουμε τις 4 μέρες απεργία, 20 μήνες θα δουλεύαμε με τα 5,00 _ για να βγάλουμε τις 20 μέρες απεργίας.

Ποιος, λοιπόν, έξυπνος έρχεται να μου πει, ότι θέλαμε 5,00 _ παραπάνω με 4 μέρες απεργία; Ουδείς, αλλά βεβαίως αυτά δεν τα λέτε, λένε 5,00 _ παραπάνω. 5,00 _ παραπάνω μάλιστα είναι ακριβώς μία -20,00 _ και 25,00 _ - εισοδηματική πολιτική. Αλλά και όταν λέγαμε εμείς ειδικοί λογαριασμοί που εκεί πέρα υπάρχει η σημαντική η αύξηση, όλοι εδώ πέρα η συγχορδία της Αριστεράς έλεγε, οι κακοί οι ειδικοί λογαριασμοί να καταργηθούν.

Δεν καταργήθηκε κανένας, γίνανε οι ειδικοί λογαριασμοί θεσμοθετημένοι και βεβαίως εμείς μείναμε απέξω, εσείς κρατήσατε την καθαρότητά σας, εμείς τα λέγαμε και τα ακούγαμε μόνοι μας και έτσι, λοιπόν, μην φωνάζετε, διότι δεν σας πνίγει το δίκιο.

Οι ειδικοί λογαριασμοί που έπρεπε να κάνουμε, δεν κάναμε. Τώρα, λοιπόν, βουλευτείτε με τα 25,00 _ αύξηση.

Και ειπώθηκε προηγουμένως από τον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ ότι υπάρχουν περίπου 2.000-2.500 Σύλλογοι στην ΑΔΕΔΥ. Βρε συνάδελφοι από τους 1.500 πόσοι ήταν, οι 250-260 είναι της Ομοσπονδίας. Μια Ομοσπονδία η οποία εδώ πέρα ακούω όλοι να φωνάζουν ένας Σύλλογος ανά Νομό, Περιφέρεια και οτιδήποτε άλλο και στήνουμε και ένα Συλλογάκι, 250 είναι.

Σκεφτείτε, λοιπόν, τι εκφράζουν οι 250 Σύλλογοι σε 40.000-50.000 εργαζομένους, τι εκφράζουν; Και ποιος τους κάνει, εγώ τους κάνει; Ποιος τους στήνει, εγώ τους στήνω; Μην έρχεστε, λοιπόν, και λέτε, να κάνουμε ένα Σύλλογο, μην κοροϊδεύετε εαυτούς και αλλήλους, ο καθένας εδώ πέρα στήνει ένα Σύλλογο και το 15%-20% της ΑΔΕΔΥ είναι οι Σύλλογοι της Ομοσπονδίας. Αυτοί είναι, έχουμε φτάσει να είμαστε μία Ομοσπονδία, η οποία ο καθένας έχει και ένα Σύλλογο, μάλλον όταν είμαστε δύο στήνουμε έναν Σύλλογο.

Το περίφημο το θέμα του Προεδρείου. Συνάδελφοι της ΔΑΣ το ξέρετε πολύ καλά, δεν θέλαμε να μπούμε στο Προεδρείο, το είχα δηλώσει επανειλημμένα, το είχα δηλώσει δημοσίως, το είχα δηλώσει κατ' ιδίαν, σας το είπα με όποιο τρόπο μπορούσα να σας το πω, δεν μπαίνουμε στο Προεδρείο, δεν θέλουμε το Προεδρείο.

Έγινε πρόταση μομφής από την ΠΑΣΚΕ. Καλώς έγινε η πρόταση μομφής, εδώ βέβαια είπε μια κουτοπονηριά ο Θέμης, δεν θέλανε, λέει, οι άλλες παρατάξεις να υπάρχει πλήρης λειτουργία στην Ομοσπονδία. Αγαπητέ Θέμη, θα είσαι ειλικρινής, όπως είμαι, θα είσαι, οι κουτοπονηριές κομμένες, διότι εμείς θέλαμε να υπάρχει λειτουργία και καλή λειτουργία στην Ομοσπονδία, αλλά δεν λειτουργούσε η Ομοσπονδία με τον Γραμματέα να έχει χτυπήσει αντάρτικο.

Έκανε πρόταση μομφής, δεν την ψηφίσαμε, μάλλον με συγχωρείτε δεν ήρθαμε στην πρόταση μομφής και τους είχαμε ειδοποιήσει και εμείς και η ΑΣΚ δεν την ψηφίζουμε και δεν ήρθαμε. Και εξαναγκαστήκαμε μετά από όλη τη διαδικασία να πάρουμε το Γραμματέα, επιστράτευσα τον Πολυζώη να πάει Γραμματέας, δεν πήγα Γραμματέας δεν μ' ενδιέφερε, δεν θέλαμε την Γραμματεία, τον επιστράτευσα για να πάει, διότι η Ομοσπονδία ήταν σε αδιέξοδο, έπρεπε να πάει Γραμματέας.

Μη μου λέτε, λοιπόν, άρες - μάρες κουκουνάρες. Είχε χτυπήσει αντάρτικο ο συνάδελφος ο Καταχανάς, δεν υπέγραφε οτιδήποτε, σήκωσε μπαϊράκι, είχε εγκλωβιστεί η Ομοσπονδία. Δώσαμε μία διέξοδο και σας λέω, ότι είμαστε ολοπρόθυμοι και το δηλώνουμε ανά πάσα στιγμή, τα είπε προηγουμένως ο Μπαλασόπουλος, όποια στιγμή θέλουν να μπουν στο Προεδρείο και να υπογράψουν τα έγγραφα, η παραίτηση του συναδέλφου Πολυζώη είναι στη διάθεσή τους. Δεν θέλουμε τη Γραμματεία. Τι άλλο να σας πω;

Και εκείνο που σας μέμφομαι, αγαπητοί του ΠΑΜΕ, εγώ δεν σας μέμφομαι επειδή κάνατε συγκεντρώσεις ξεχωριστά, επειδή πάτε ξεχωριστά, δεν σας μέμφομαι. Εκείνο που σας μέμφομαι είναι ότι εφ' όσον θέλετε να έχετε οργανωτική δομή ξεχωριστή, πρέ-

πει να αποφασίσετε ότι θα βγείτε και έξω από τα όργανα.

Η άποψή μου για να ξέρετε, αγαπητέ συνάδελφε, είναι ότι τα Συνδικάτα στην Ελλάδα επειδή αρχίζουν οι διαφορές και γίνονται μεγαλύτερες και έχουν και μία ευρωπαϊκή πλέον επίδραση, θα γίνουν παραταξιακά, όχι κομματικά, θα γίνουν παραταξιακά τα συνδικάτα, αυτή είναι η άποψή μας. Θα πάμε σε παραταξιακά συνδικάτα όπως είναι σε όλη την Ευρώπη.

Αλλά εγώ σας λέω, ότι εάν θέλετε να είστε μέσα, πρέπει να είστε μέσα γιατί έτσι είναι δεοντολογία. Εάν θέλετε να είστε έξω, πάλι καλώς έχετε αποφασίσει να είστε έξω. Αλλά όχι δύο βάρκες, διότι θα μπατάρουμε και θα μπατάρετε. Αυτή είναι η άποψή μας.

Και υπάρχει αγαπητοί συνάδελφοι έτσι και μια χαριτολογία, η οποία λέει, ότι η ΔΑΚΕ είναι η κυρίαρχη. Θέλω να σας πω, ότι βεβαίως συνάδελφοι στην ΑΔΕΔΥ μας τιμήσανε και μας δώσανε μια πολύ σημαντική αύξηση, μια πολύ μεγάλη αύξηση στο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, όμως εδώ πέρα δεν είμαστε κυρίαρχη άποψη, πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε, δεν είμαστε κυρίαρχη άποψη.

Βεβαίως δεν είμαστε κυρίαρχη άποψη αριθμητικά, είμαστε κυρίαρχη σε ιδέες, είμαστε κυρίαρχη σε απόψεις, είμαστε κυρίαρχη σε θέσεις και είμαστε κυρίαρχη και σε αξιοπιστία κι αυτό ευχαριστώ τους συναδέλφους που το αναγνωρίζουν, διότι σ' αυτά είμαστε κυρίαρχοι, στους αριθμούς δεν είμαστε κυρίαρχοι.

Και το τελευταίο ζήτημα το οποίο θέλω να βάλω. Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή γενικώς το συνδικαλιστικό κίνημα έχει πλέον λάβει και άλλες διαστάσεις και επειδή υπάρχουν πολλά παράπλευρα σε κάθε δραστηριότητα, η Ομοσπονδία έχει τα τελευταία χρόνια μία μεγάλη χρηματοδότηση από το Υπουργείο.

Θα πρέπει να δούμε τη μείωση της χρηματοδότησης από το Υπουργείο. Και βεβαίως αν χρειαστεί εκεί πέρα να πάμε σε αύξηση των εισφορών. Πρέπει να σταματήσει η εξάρτηση από το Υπουργείο, πρέπει να σταματήσει η εξάρτηση από τις επιδοτήσεις γενικά και να πάμε σε μία αυτονομία, εάν χρειάζεται με αύξηση των εισφορών τόσο σε Ομοσπονδία, τους πρωτοβάθμιους συλλόγους και στην ΑΔΕΔΥ, αλλά είναι ένα ζήτημα το οποίο μπαίνει υπογείως και εγώ το βάζω επειδή δεν έχω κανένα πρόβλημα να το βάλω υπεργείως, να το θέσουμε και να το συζητήσουμε.

Δεν μπορεί να έχουμε αυτά τα φαινόμενα, διότι είναι μεν καθηλωμένες οι εισφορές, αλλά εξαρτόμαστε επειδή τα έξοδα είναι μεγάλα από τις διάφορες επιδοτήσεις, οι οποίες δεν μπορεί να συνεχίζονται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σας πω, ότι εμείς καταθέτουμε τις θέσεις με αξιοπιστία και αυτά που λέγαμε, αυτά στηρίζουμε. Πολλές φορές δεν είμαστε αρεστοί, δυστυχώς όμως δικαιωνόμαστε εκ των υστέρων, είμαστε όμως αξιόπιστοι και αξιόπιστοι θα παραμείνουμε με οποιοδήποτε κόστος, θα λέμε την άποψή μας, θα την υποστηρίζουμε παίρνοντας και το κόστος, αλλά και έχοντας τη δικαίωση εκ των υστέρων, διότι οι θέσεις είναι κυρίαρχες και γι' αυτό ευχαριστούμε την αναγνώριση που έχουμε από εσάς.

Ευχαριστώ πολύ.

